

[Finansministeren.]

opsparing i pengeinstitutter, obligationer eller andet, vil holde op med at spare op på den måde og i stedet bruge et tilsvarende årligt beløb til at betale mere af på prioritetsgælden. Den foreslåede ordning kan i hvert fald medvirke til, at noget sådant sker. Men nogen ny opsparing behøver der jo ikke at blive.

Men selv om der nu var tale om en reel opsparing, så er det også svært at se det rigtige i, at man skal kunne opnå en skatteletelse gennem en opsparing, der giver overskud på husregnskabet, men ikke for en lige så stor opsparing, der blot fører til en nedbringelse af gælden i huset uden at føre til et registreret overskud. Der er ikke megen logik i det.

Når man skal regne ud, om et enfamiliehus giver skattemæssigt underskud, eller om der er et overskud, som skal være skattefrit efter lovforslagets regler, støder man i øvrigt på et meget vanskeligt problem, som forslagsstillerne ikke rigtig har taget fat på. Det er problemet om, hvilke renteudgifter der skal tages i betragtning. Herom står der i lovforslaget, at man skal tage hensyn til renteudgifter vedrørende lån i ejendommen eller ejerlejligheden, men der står ikke noget nærmere om, hvilke lån — og dermed hvilke renteudgifter — der skal henføres til ejendommen.

Det er tidligere ved flere lejligheder belyst her i folketinget, at det vil være overordentlig vanskeligt, ja, i praksis meget nær umuligt at skelne mellem forskellige slags lån eller forskellige slags renteudgifter. I forrige samling gav den daværende finansminister således skatteudvalget en meget udførlig redegørelse for dette forhold. Som et eksempel på vanskelighederne skal jeg her blot nævne den situation, at en skatteyder tinglyser et ejerpantebrev på sit enfamiliehus og benytter ejerpantebrevet som sikkerhed for et lån, f. eks. en kassekredit. Samtidig stiller han måske anden sikkerhed for lån. De træk, skatteyderen foretager på kassekredit, behøver jo ikke at have noget med finansiering af hans bolig at gøre; han kan f. eks. trække på kreditten som led i sin erhvervsvirksomhed, eller fordi han anskaffer sig en bil eller andre private forbrugsgoder. Det vil være uhyre vanskeligt at give regler om, i hvilket omfang renterne af så-

danne lån bør henføres til enfamiliehuset, til erhvervsvirksomheden eller til skatteyderens andre økonomiske dispositioner.

I det omfang renteudgiften ikke henføres til huset, kan den fremdeles fradrages i den skattepligtige indkomst, men den skal ikke fradrages i det ejendomsregnskab, der er afgørende for, om skatteyderen får et skattefrit overskud efter det foreliggende lovforslag. Derfor mener jeg, at det er uundgåeligt, at ordningen vil føre til en skævhed, fordi skatteydere, der har mulighed for at hævde, at lånet ikke vedrører huset, kan opnå en skattemæssig fordel, som andre ikke kan få.

Som jeg sagde før, synes jeg, der er noget rigtigt i hovedsigtet med § 1, nr. 2. Men som jeg også har påpeget, har man jo forladt dette hovedsigte i lovforslaget, samtidig med at lovforslaget i øvrigt indebærer betydelige vanskeligheder.

Jeg vil gerne sige, at det er muligt, der kan findes andre og mere formålstjenlige veje til bedring af vilkårene for pensionister og andre med beskedne indkomster. Det er jo dem, der bør hjælpes efter min mening, og jeg har også indtryk af, at det er dem, andre tænker på. Det være sig ældre indehavere af parcelhuse eller andre medborgere med beskedne indtægter, ikke absolut kun de ældre.

Jeg har tidligere i den forbindelse f. eks. været inde på spørgsmålet om ejendoms-skatternes betydning for folk med små indtægter; en regel om skattefrihed for et vist husoverskud kunne måske også udformes, så den samtidig tog hensyn til de pågældendes øvrige økonomiske situation, deres indkomst og deres formue. Jeg vil altså ikke afvise, at man kan drøfte disse problemer, som jeg selv tidligere har været inde på, men jeg mener, at disse problemer slet ikke er klaret og slet ikke på en rimelig måde er klaret i det forslag, der her ligger.

Forslaget som sådant kan jeg altså ikke tiltræde, men jeg vil gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet gå ind i en nærmere drøftelse af de forskellige problemer.

Hans Lund: Jeg skal kommentere en lille smule af det, vi har talt om i den socialdemokratiske gruppe. Finansministeren har jo meget indgående beskæftiget sig med det foreliggende lovforslag, og jeg vil gerne til